

Transitant entre fils

Mercè Ibarz

**Del 17 de novembre de 2022 al
13 de gener de 2023 al Centre
Cultural La Mercè**

ARTISTA:

Mercè Ibarz i Casadevall

CURADORIA:

Àlex Roa Casellas

COORDINA:

Manel Bayo

ORGANITZA:

Escola Municipal d'Art

El teixit és una tècnica que ens envolta constantment, l'habitam amb el nostre cos i ens hi relacionem d'infinites formes en la quotidianitat. En les arts plàstiques, la seva forma més tradicional i practicada és el tapís, que s'expressa en dues dimensions i s'assimila a d'altres arts visuals com la pintura o el dibuix en el seu llenguatge i concepció. És també el suport més emprat en els registres pictòrics als quals se sol atribuir més noblesa. El gest agressiu de Lucio Fontana, entre d'altres, va alliberar-lo d'aquesta condició de sosteniment físic de la peça fent que la pròpia tela esdevingués l'obra per mitjà del seu trencament, la seva manipulació directa. Però, pel que fa a les qualitats plàstiques, el teixit permet, entre d'altres, crear imatges i cossos mostrant-ne o ocultant-ne l'estructura i el material, així com aprofitar-los per aconseguir opacitat o transparència.

Mercè Ibarz s'ha relacionat des de sempre amb el teixit d'una forma molt íntima, cercant-li possibilitats per seguir-lo desenvolupant expressivament. En aquesta mostra hi trobem exemples clars d'aquests camins que l'artista ha escollit transitar des que va decidir que les dues dimensions acotaven excessivament l'àmbit creatiu en què es volia moure. Va desenganxar el tapís de la paret; podríem dir que va convertir-lo en una escultura de tela. Els fils de diversos materials són la matèria primera amb la qual es construeixen els seus treballs. En alguns casos, també hi intervé la pintura per afegir el color, però principalment els colors són els dels propis fils, amb els quals l'artista crea no tan sols belles estructures sinó imatges i objectes. Ho veiem en peces com *El temps*, un cercle pla policromat del qual broten esquelets d'arbres de colors diversos; el color hi és expressat per mitjà de la pintura en la superfície i per mitjà dels fils que emboliquen aquests arbres.

HO ORGANITZA:



HI COL·LABORA:



Notes sobre l'artista

La relació de Mercè Ibarz i Casadevall (Girona, 1953) amb el teixit li ve des de ben petita, gràcies a la botiga de robes que els seus avis tenien a la Rambla de Girona, on va descobrir els diferents tipus de teixits, gruixos, textures i colors.

L'any 1975 va iniciar els estudis de tapís, al taller de Carles Delclaux, i de pintura, amb Isidre Vicens. Quatre anys més tard, va obrir el seu primer taller de tapís a Girona.

Al llarg de la seva trajectòria ha impartit cursos per a ajuntaments, entitats culturals i escoles de mestres a diverses poblacions, entre elles l'Escola Municipal d'Art de Girona.

Ha rebut varis premis, com el Títol de Mestre Artesana de la Generalitat de Catalunya (2004) i el d'Amiga Honoraria del Museu d'Art de Girona (2006).

També ha exposat a diferents ciutats, de les quals destaquen Girona i Barcelona, a Catalunya, i Como, a Itàlia.

La peça s'estén en l'espai buscant una implicació més física en la mirada de qui l'observa, trasllada unes emocions intenses a l'espectador.

Algunes obres juguen amb la transparència; l'artista superposa diversos teixits creant un entramat visual que ens permet gaudir de la seva complexitat. És el cas de Bagatge, que expressa la profunditat de sediments que aporta l'experiència i ho fa ajudant-se d'aquesta superposició; la peça ens obliga a contemplar-la amb especial atenció perquè ens hi hem de capbussar per travessar la seva primera aparença: esdevé un teixit de teixits, un cos amb volum que creix en la nostra ment a mesura que creix als nostres ulls.

D'altres peces, com Xocolata o Retrats, exploten molt més la vessant conceptual que, de fet, es pot resseguir a tot el treball de Mercè Ibarz. En aquests casos, però, la primera lectura és més mental, d'un llenguatge sintètic i clar que es desfarà lentament en sensacions quan ens aproximem a les obres i en descobrim la dimensió sensorial. I és que si una cosa podem distingir clarament en el caràcter del treball d'aquesta artista és la seva exploració del que ens fa humans des d'una sensibilitat que entrellaça —entreteixeix, podem dir—, les idees amb les sensacions; els materials amb els gestos. Una confluència fràgil que té lloc, com expressa l'artista mateixa, transitant entre fils, inundant-se de totes les seves possibilitats expressives i sempre des de prop i, per tant, des de dins, que és en definitiva des d'on es pot fer emergir l'inefable.

Alexandre Roa Casellas

